

EXPUNERE DE MOTIVE

„Vreau să uit copilăria mea.

Ești singur pe lume, nu ai mamă, nu ai tată, nu ai frați. E îngrozitor să trăiești întreaga viață o dramă. Sunt momente în care îți dorești moartea. În cămin trebuie să-ți aperi „pielea“ și nu ai încredere în cel de lângă tine, nici chiar în colegul de cameră. Noi ne băteam rău. De regulă cei mari fac legea în cămin și ei ne băteau. Am fost înrăiți de mici de sistem și în noi macină o ură. Îmi aduc aminte ce greu a fost. Ce bătai mâncam în vacanța mare când veneau colegii de la liceu în vacanță. Tremuram sub pat de frică să nu mă găsească. Nu vreau să condamn pe nimeni, dar angajații își iau bani și trec zilele și nu fac nimic să ajute acești copii. Știu, eram răi, dar situația ne-a făcut să fim răi. E foarte greu și doar noi, cei crescuți în cămin, știm cu adevărat acest lucru. De la înființarea acestui cămin din Victoria și până în 1998, când am plecat am trăit drama vieții mele. Majoritatea copiilor internați au probleme psihice, nu este un secret, dar trebuie lucrat mult cu ei. Doar un singur psiholog angajat nu are ce face. Mulți spun că am avut tot ce ne-a trebuit în cămin, dar nu e suficient. Ne lipsește cei mai importanți pentru un copil, dragostea de părinți. Părerea mea ar fi ca fiecare angajat din centru să aibă studii psihologice pentru că așa s-ar rezolva problema orfanilor. Ar fi bine să se lucreze cu fiecare copil în parte pentru că sunt puțini internați. Noi eram, pe vremea mea, aproape 200 de copii instituționalizați. Atunci temele erau teme, educația era educație. Noi aveam programe extrașcolare, dar acum foarte mulți copii din centru rămân corigenți și repetenți. Îmi vine foarte greu să văd copii pe stradă sau în curtea căminului că îmi aduc aminte de zilele petrecute în cămin și vreau să uit copilăria mea“- mărturia unui fost copil instituționalizat în Centrul de plasament Azur din Victoria, preluare de pe Monitorul de Făgăraș.

Se vorbește atât de mult despre scăderea natalității în România și de măsurile care trebuie luate în acest sens.

Pe de altă parte, la fel de mult se vorbește și despre măsurile de protecție a copiilor, de grija față de ei și de nevoile acestora care au nevoie să fie satisfăcute.

De asemenea, din ce în ce mai mult, foarte multe femei întâmpină dificultăți în a mai rămâne însărcinate și a deveni mame, trăind o viață în care își doresc cu ardoare un copil și apelând la soluția mai mult decât demnă de tot respectul și admirația de a adopta un copil.

În acest moment, potrivit ultimelor date disponibile, în România, populația totală este de aproximativ 19 870 647 de locuitori. Dintre aceștia, 3 734 667 au vârste sub 18 ani. Totodată, conform ultimelor date colectate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale, la nivelul sfârșitului

anului 2016, în sistemul de protecție specială a copilului se aflau 57 279, dintre care 20 291 erau copii aflați în servicii de tip rezidențial, iar 36.988 se aflau în servicii de tip familial.

Și tot ANPDCA transmite că, în perioada iulie 2015 - iulie 2016, aproape 10 000 de copii au fost abandonați de către părinți, intrând în sistemul de protecție socială. Studiul „Romania: Copiii din sistemul de protecție a copilului” realizat de către Banca Mondială, UNICEF și Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție indică faptul că principalele trei cauze identificate în mod constant ale intrării copiilor în sistemul de protecție a copilului sunt sărăcia, abuzul și neglijarea, precum și dizabilitatea.

La nivelul anului 2017, de când exista ultimele date, potrivit Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în ultimii 3 ani decedaseră în centrele de plasament sau de recuperare 228 de copii.

Conform unor studii, în fiecare zi, cel puțin un copil din orfelinat moare, existând 852 de decese în casele de copii între anii 2013-2015. La fiecare 9 ore, un bebeluș e părăsit în secțiile de maternitate sau de pediatrie. Aproximativ 1200 de copii sunt abandonați anual de la o vârstă foarte fragedă și, anual, intra în sistemul de protecție specială un număr de aproximativ 4000 de copii. În fiecare an, peste 1000 de copii sunt abandonați în maternitățile românești.

Legea nr.273/2004 privind procedura adopției prevede faptul că persoanele care vor să adopte copii trebuie să respecte prevederile legale aflate în vigoare. Evident, cu mențiunile și diferențierile de rigoare, care disting între adopția internă, atunci când adoptatorii și adoptatul au reședința obișnuită în România și cea internațională, atunci când adoptatorii și adoptatul au reședința obișnuită în state diferite.

De asemenea, potrivit aceleiași legi, adoptarea unui copil se poate face doar cu îndeplinirea unor garanții morale și a unor condiții materiale, îndeplinirea garanțiilor și a condițiilor și existența abilităților parentale se dovedesc cu ajutorul unui atestat eliberat de autorități: "adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale, precum și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului".

Una dintre cele mai importante și noi prevederi care au fost introduse în Legea adopției, odată cu ultima modificare a sa, o reprezintă concediul de acomodare.

Astfel, adoptatorul sau, opțional, oricare dintre soții familiei adoptatoare, care realizează venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din activități salariale și asimilate acestora sau, după caz, activități independente sau activități agricole, denumit în continuare persoană îndreptățită, poate beneficia de un concediu de acomodare cu durata de maximum un an, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției, precum și de o indemnizație lunară, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 3,4 ISR, respectiv suma de 1700 de lei.

În prezent, avem următoarea situație, care nu este nicidecum una singulară, ci una deosebit de des întâlnită, și anume, o femeie sau un bărbat, familie monoparentală, care dorește să adopte un copil, îndeplinind toate condițiile prevăzute de Legea nr. 273/2004.

Această femeie sau acest bărbat dorește să beneficieze de concediul de acomodare, iar venitul sau salarial este cu mult mai mare decât indemnizația oferită de stat, caz în care respectiva persoană este pusă în fața unei dileme extrem de mari:

- fie renunță la concediul de acomodare, indiferent de durata sa, neavând astfel ocazia nu numai de a se acomoda din toate punctele de vedere cu copilul sau și nici acesta de a se acomoda cu noul sau părinte, practic, copilul nefăcând decât să schimbe un mediu cu altul, în care părintele lipsește cea mai mare parte din zi pentru ca nu își permite să renunțe la venitul pentru a-i asigura copilului și sie înseși/însuși o viață la un nivel cel puțin decent.
- fie beneficiază de acest concediu de acomodare, primind suma lunară de 1700 de lei, mai mică decât venitul sau, suma care nu îi permite însă să îi ofere copilului stilul de viață pe care i-ar fi putut oferi și pe care l-a dovedit ca îl poate oferi în condițiile în care venitul său era unul substanțial mai mare.

Ce este de ales?!

Având în vedere în mod special și faptul ca perioada de monitorizare este de minimum 2 ani, iar în acest timp autoritățile trebuie să întocmească rapoarte trimestriale, de-abia după încheierea acestei monitorizări postadoptie întocmindu-se raportul final de închidere a cazului.

În România, exista atât de mulți copii care au nevoie de părinți. Nevoia de a ieși dintr-un sistem instituționalizat și de a se bucura de iubirea și grija unui părinte. Însă, pe lângă alte dificultăți ale procesului de adopție, se adaugă și această dilema. Nicidecum una mică sau ușoară. O dilemă devenită practic o imposibilitate pentru multe femei sau bărbați aflați în această situație și care poate conduce în final la abandonarea procesului de adopție. Iar motivele sunt unele extrem de întemeiate pentru aceste femei sau bărbați singuri, cu venituri mai mult decât satisfăcătoare, care vor să devină părintele unui copil dintre atâția care sunt instituționalizați în prezent și care ar avea nevoie de un mediu familial potrivit, așa cum și-l dorește și are nevoie orice copil.

La aceasta mai adăugam faptul că fiecare zi de instituționalizare presupune niște costuri care ar fi amortizate sau scăzute complet odată cu adopția sa.

Însă, așa cum spuneam, suma de 1 700 de lei acordată pentru acest concediu de acomodare nu reprezintă o sumă suficientă pentru a acoperi toate nevoile, pentru a apela la un concediu de acomodare și a renunța la un venit mai mare și, în plus, și poate și mai important, NU încurajează pe nimeni să apeleze și să ducă până la capăt un proces de adopție.

Ca urmare, o modificare în acest sens ar fi una mai mult decât binevenită.

Din acest motiv se propune că suma alocată drept indemnizație pe o perioadă de 6 luni pentru concediul de acomodare să reprezinte 85% din venitul cumulat pe 6 luni din ultimele 12, a respectivei sau respectivului care adoptă un copil, în așa fel încât noua familie monoparentală să nu fie condamnată la sărăcie.

Atât copilul orfan care și-a găsit în final o casă și o familie, cât și părintele singur, care atât de mult a așteptat să aibă ocazia de a avea un copil, au nevoie de dreptul și șansa unei noi vieți, în care să se bucure de cele mai bune condiții. Din toate punctele de vedere!

În numele inițiatorilor,
Senator Botnariu Emanuel Gabriel
Bădulescu Dorin Valeriu

Initiatori:

Nr. Crt.	Nume si Prenume	Camera Deputatilor/Senat	Formațiunea	Semnatura
1.	MATEI CĂTIN BOGdan	SENAT	PSD	111
2.	PAȘULESCU ADRIAN	SENAT	ALDE	
3.	CHIZĂ LILIANA	SENAT	PSD	
4.	CRISTINA IORDAN	SENAT	P.N.L.	
5.	Lupu Victor	Senat	PSD	
6.	PĂNESCU DORU ADRIAN	SENAT	PSD	
7.	TRONIA VASILE	SENAT	PSD	
8.	TRUFIN LUCIAN	SENAT	PSD	
9.	DIACOMBSU BENI	SENAT	PSD	
10.	ARCAN EMILIA	SENAT	PSD	
11.	STOCHEU CRISTINA	SENAT	PSD	
12.	DOBRENEA LILIANA	Senat	PSD	
13.	Breaz Daniel	Senat	PSD	
14.	Marica Gh.	Senat	PSD	
15.	SAYIH EMANUEL	SENAT	PSD	
16.	BOTNARIU EMANUEL GABRIEL	SENAT	independent	
17.	DIACON VICTORIA FLORA	SENAT	PSD	
18.	DERZI ALDO	SENAT	UDMR	
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
24.				
25.				
26.				
27.				
28.				
29.				
30.				